

РЕШЕНИЕ

№ 2558

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1376** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Савея Комерс 2002“ ЕООД, чрез адвокат Д. срещу решение № 5159 от 15.12.2022 г., постановено по административно наказателно дело (анд) № 7675/2021 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 114 състав.

С оспореното НП на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 600 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 66, ал. 1, т. 5 от с.з.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно. Счита, че са налице предпоставките за маловажност на случая. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът чрез адвокат Н. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Х. оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на на

представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 03.02.2021 г. в офиса на ДИТ – [населено място] била извършена проверка на предоставените от работодателя „Савея Комерс 2002“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], общ. Столична, район „Т.“, [улица], № 19 документи свързани с възникването и съществуването на трудовите правоотношения. Било установено, че касаторът е сключил с лицето Р. Г. Р., ЕГН: [ЕГН] трудов договор от 26.06.2020 г. за работа на длъжност „разносвач“, като в посочения договор не е определен размера на основния платен годишен отпуск. Нарушението е извършено на 26.06.2020 г. в [населено място].

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 25 -000143/18.02.2021 г., връчен по реда на чл. 40, ал. 2 ЗАНН и получен на 22.02.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: касаторът е бил уведомен надлежно за постановяването на решението, чрез изпращане на съобщение, получено на 05.01.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 19.01.2023 г. /вх. № 15281/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и свидетеля по съставянето на АУАН. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията им. Обсъдени са писмените доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че СРС е оценил погрешно събрания доказателствен материал.

Правилен е изводът на СРС, че в качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, чрез бездействие „Савея Комерс 2002“ ЕООД е осъществило състава на нарушението визирано в чл. 66, ал. 1, т. 5 от КТ. Съгласно цитираната разпоредба

работодателя е длъжен да при сключване на трудовия договор ясно да определи размера на основния и удължен платен годишен отпуск. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя мотивите СРС, че от представените по делото доказателства безспорно се установява, че в сключения трудов договор от 26.06.2020 г. не е определен размера на основания и удължен платен годишен отпуск на Р..

По отношение на възражението за маловажност на случая, настоящата инстанция счита, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 415 в от КТ, поради маловажност на нарушението. Съгласно цитираната разпоредба, за нарушение, отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100,00 лв. до 300,00 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50,00 лв. до 100,00 лв. В случая видно от представените писмени доказателства до приключване на проверката липсват такива, от които да се установи какъв е бил определеният размер на основания платен годишен отпуск на работника Р. Р..

Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 1600 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил малко над минималния размер и приема същата за правилно определена.

Предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5159 от 15.12.2022 г., постановено по анд № 7675/2021 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 114 състав.

ОСЪЖДА „Савея Комерс 2002“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1376 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.